

OSTRAVAN.CZ

1. Vladivojna La Chia chystá nové projekty a říká: Mateřství zásadně změnilo můj životní styl

17.05.2024 ostravan.cz - Aleš Honus

[Odkaz na originál](#)**Klíčová slova:** divadlo (4); divadla; Gejguše; moravskoslezské; Národní; Ostrava; Ostravě; ostravská; ostravští; Pavla

Předloni jsi přivedla na svět dceru, loni jsi oslavila čtyřicátku a zároveň je to už více než dvacet let, co se naplno věnuješ muzice. To je docela dobrá příležitost k bilanci. Moje první otázka tedy zní – jsi spokojena s tím, čeho jsi v životě zatím dosáhla a v jaké životní etapě se zrovna nacházíš?

Jsem spokojená. To, že se mohu žít skládáním hudby, vnímám s odstupem času jako velký dar. A to, že v tom pokračuji dál i po narození dcery, považuji téměř za zázrak. Zároveň prožívám i náročné období, protože dcera toho moc nenaspí a dlouhodobý spánkový deficit nadělá v těle a psychice paseku. Naštěstí nám hodně pomáhá rodina. Bez rodiny, a hlavně bez pomoci mámy, by to vůbec nešlo. Ve druhém trimestru těhotenství jsem založila novou doprovodnou kapelu Tepe a září. Cítím, že zažíváme opravdový tvůrčí rozpuk a já se toho snažím využít a zachytit to. Ale měla jsem velkou krizi, kdy jsem přestala na rok koncertovat, protože jsem se cítila vyprázdňená. Díky Karolíně, Terce a Lubošovi jsem našla zase ohromnou chuť ke koncertování a společné tvorbě. Hodně jsem se ponořila také do zvuku. Za poslední dva roky jsem udělala hodně práce, co se týče hledání a experimentování se zvukem a hlasem. Občas sice díky tomu zažíváme krušné chvíle na zvukovce, ale vydala jsem se na cestu, ze které není návratu (smích). Změnilo mateřství nějakým způsobem tvůj přístup k tvorbě? Ať je to tvorba hudební, nebo výtvarná činnost?

Myslím si, že mateřství zásadně změnilo hlavně můj životní styl. Stala se ze mě taková malá kreativní továrna, která má jasně daný řád. Žofka vstává o půl šesté, kolem osmé jí odvedu na pár hodin do dětské skupiny, zapnu počítač a mikrofon, vytáhnu nástroje a skládám muziku. Nezdržuji se čekáním na inspiraci. Intenzivně pracuji, dokud můžu. Tenhle systém je v podstatě neměnný.

Na čem aktuálně nejvíce pracuješ?

Teď hlavně na scénické hudbě a na hudbě k audioknihám. Mám také rozpracovanou filmovou hudbu. V pauzách ještě kreslím komiksy. Zrovna teď pracuji na sérii Meluzíny a kostitřasové, kterou rozdám jako odměny pro Donio, kde vybírám příspěvek na nové EP. S kapelou nahráváme aktuálně ve studiu Faust a tvoříme nové věci. Pak se samozřejmě věnuji bookingu a celkovému self managementu. Je to prostě plnohodnotná práce.

To musí být náročné, když jako umělkyně děláš sobě i vlastní manažerku. Nebylo by lepší tyhle praktické věci přehodit na někoho jiného a mít více času jak na uměleckou tvorbu, tak na Žofku?

Já to neberu jako přítěž, ale jako komplexní balíček. Češ-li se hudbou žít a zachovat si absolutní tvůrčí svobodu, tak si to prostě musíš i zmenežovat. Je to život na hraně a hodně práce za nejistý příjem, a přesto ten nejhezčí, co si můžeš přát. Proto je manažerů tak málo a většina z nich buď vyhoří, nebo začne dřív či později dělat něco jiného, kdežto hudebník ne. Proto je hudebníků milion a manažerů pár. Hudba je totiž boží, kdežto hudební management v našich podmínkách spíš za trest. Co se týče Žofky, tak je se mnou mnohem víc, než kdybych pracovala třeba někde v kanceláři a měla padla v pět. Žofka je spokojená dítě. Podařilo se nám to vybalancovat.

Vladivojna La Chia.

Pojďme se teď chvíli věnovat tvým hudebním projektům, které máš před sebou. Už jsi zmínila chystané EP, které ale nebude úplná novinka – rozumím tomu správně, že EP Břehy bude obsahovat výhradně starší věci, které jsou ale nahrané s novou kapelou a kde dominuje klavírní doprovod tvé nové spoluhráčky Karolíny Šustové? A jak vlastně vznikla potřeba dát starším písním nový kabát? Chtěla jsem zachytit vývoj téhle kapely v co nejranějším stádiu. Náš první materiál bylo přetransformování posledního alba Tam v hluboké tmě tepe a září a starších věcí do nové živé koncertní podoby. Hodně písní Kája přearanžovala do klavírní podoby, protože klavír miluju, ale v kapele nikdy nikdo na klavír nehrál. Některé z těch písniček jsem na koncertě nehrála nikdy nebo naposledy před patnácti lety, tak to pro mě byla najednou úplně nová situace a nostalgie. Cítila jsem, že by si to zasloužilo zaznamenat. Jedná se o Meluzínu z alba Tajemství (s)prostěradel a Řeku, kterou jsme složili s kapelou Banana v roce 2006. Další písně, které na EP Budou, tedy Břehy, Snídaně a Záclonka patří k tomu nejlepšímu z mého koncertního repertoáru a po každém koncertě se mě lidi ptají, na kterém albu tyhle písničky jsou, a já jim už léta říkám, že na žádném, ale že je jednou vydám. Takže teď ten čas přišel, ale potřebovala jsem jim dát novou tvář a zvuk. Těchto pět písní tedy nahráváme v co nejčistší analogové podobě, kde klavír hraje zásadní roli.

Jak to vypadá s dalším řadovým albem?

Nevím, jestli chci vydávat řadová alba. Pro mě je EP ideální tvar. Není to taková ekonomická sebevražda, soustředíš se na méně písní a můžeš tedy být mnohem aktuálnější než u dlouhohrajících desek, které musíš chystat dlouho a nikdo si je téměř do konce neposlechne. Zároveň se u EP kolem šesti písní mnohem lépe udržuje určitá koncepce. Když vydáváš debutovou desku, tak je fajn mít písniček více už kvůli koncertům, ale to už není můj případ. V srpnu jedeme s holkami na soustředění a budeme skládat úplně nový materiál. Stále rozšiřujeme svůj instrumentální a interpretační arzenál a bude to celkem jízda. Přesto všechno zároveň mám pořád dost písniček, které jsou pro mě nesmírně důležité a které na své vydání už roky čekají, protože je vždycky předběhnou ty čerstvé, které zachycují něco přítomného, co prostě musím vystřelit hned. Písně jako Exorcismus Emily Rose, Studna, Kyklop, Klokanka a další jsem prapůvodně zaranžovala pro kytaru a cello. Zažily svůj vrchol, ale taky bylo období, kdy už jsem se v nich cítila vyhořele. S Kájou teď hledáme cestu, jak k nim přistoupit nově a čerstvě. Karolína Šustová je vynikající hudebnice, ale i aranžérka a producentka, která mi do života přivedla spoustu inspirativních muzikantů jako jsou třeba basistka Tereza Čepková, sestry Vávrový, které hrají na dechové nástroje, nebo teď nejnověji kytaristka Kamila Csengeová, která s námi dotvořila koncertní verzi Břehů.

Aktuálně vystoupíš například na festivalu Hudební Žně v Domě kultury Poklad v Porubě. Na jaký koncert se můžou návštěvníci těšit? Zazní průřez tím nejlepším za dvacet let tvé kariéry? A zazní na něm písně z připravovaného EP v podobě, jaká zazní na plánované studiové nahrávce?

Ten koncert bude výjimečný tím, že zahrajeme průřez zásadními alby v nových aranžích a navíc to půjde hezky za sebou. Začneme Řekou, pak písničkami z alb Tajemství Lotopu, Bohémy, Šraf a Tajemství (s)prostěradel přes Vladivojsko, soundtracky Až po uši a 8 hlav šílenství až po Tam v hluboké tmě tepe a září a aktuální Břehy.

Jak tak sleduji tvoje sólová alba, moc si neumím představit, že by ses ještě někdy vrátila ke svým hudebním kořenům a že bys ještě někdy na pódiu řádila jako v dobách Banany. Dokážeš si ty představit, že by ses někdy k takto divoké formě pódiové prezentace vrátila?

Nedokážu, já jsem už někdo úplně jiný a tohle unikátní bezhraniční období je za mnou. Až je mi to líto, ale holt jsem zestárla a asi bych byla spíš takovou karikaturou Vladivojny před dvaceti lety. A to bys vidět nechtěl. (smích)

A jaká je situace kolem Vladivojska? Je to už také uzavřená kapitola, nebo je možné, že spolu ještě někdy něco vytvoříte?

Je to možné. Vladivojsko je pro mě takový ekvivalent Banany. Kapela, ve které vypouštím své demony a neurózy naplno, ale bez paruk a rudých vysokých kozaček.

Vladivojna La Chia.

Kromě své písňové tvorby máš za sebou řadu projektů souvisejících s divadelní tvorbou – **ostravští** diváci si určitě vzpomenou na tvoji hudbu, která doprovázela inscenaci Ibesnovy Nory v pojetí režiséra **Pavla Gejguše**. Jak na tuto spolupráci vzpomínáš?

Je mi líto, že zrovna Pavel nemá víc režijních příležitostí, přijde mi, že **Národní divadlo moravskoslezské** plýtvá jeho talentem. Už jsme spolu kdysi dělali pro Starou arénu Vánoce u Ivanovových a taky to byla intenzivní spolupráce. Pavel je takový jemný intouš s jasnou vizí a otevřenou hlavou.

Jak vlastně vzniká hudba k divadelním inscenacím? Účastníš se zkoušek s herci, abys pochytila atmosféru, která je pro danou situaci potřeba? Anebo je to jinak a hudba vzniká na dálku? A jak to bylo v případě Nory, kde i tvoje hudba určitě přispěla k tomu, že inscenace byla nominována na Cenu Jantar?

Bývám vždy na první čtené zkoušce, kde se zároveň řeší i režijní a dramaturgický plán a vize. Seznámím se také s návrhy kostýmů a scénou, což mi hodně pomůže napojit se. Pak také chodím na některé zkoušky a zpovzdálí nasávám atmosféru. S režisérem jsem až do premiéry v intenzivním kontaktu. Tohle je víceméně stejné u všech činoher.

Chystá se nějaká další **ostravská** spolupráce v oblasti **divadla**? Můžeš prozradit podrobnosti?

V létě začínám pracovat na hudbě pro tanečně – akrobatické představení Divoké husy, které vzniká v produkci taneční platformy Move **Ostrava**. Bude to příběh plný severské přírody, mýtů a hrdinství určený dětem od pěti let. Při tvorbě budu pracovat s autentickými nahrávkami grónských ledovců nebo psích spřežení a dost se na to těším. Představení ve stylu work in progress proběhne v září a velká premiéra na jaře příštího roku. Letos v říjnu také proběhne první ročník nového divadelního festivalu Ve stínu zaměřeného na **divadlo** a umění zasahující do veřejného prostoru. Nápad na tento festival má zajímavé pozadí. Už dlouho jsem cítila potřebu propojit dva lidi, kterých si velmi vážím, protože jsou nesmírně a pozitivně aktivní ve společnosti, i když každý jiným způsobem. Petr Pánek už dlouhá léta otevírá různá společenská tabu skrz diskuse a přednášky v centru Pant. Barbara Herz píše a režiruje post-traumatické **divadlo** zabývající se mýty, které podvědomě a většinou negativně ovlivňují naše vlastní myšlení a názory. Já na tomto novém festivalu zahraji hudební koncept Láska Sound Systém společně s Karolínou Šustovou a saxofonistkou Marcelou Kučovou. Loni v říjnu jsem napsala hudbu a písňové texty pro představení Láska (Klicperovo **divadlo**). Texty vycházejí z autentických dialogů, které do scénáře zpracovala Barbara Herz. Následně jsem to vydala na digitálních platformách pod jménem Láska (Musica Scenica vol.3) a teď to konečně poprvé zahrajeme a Barbara to bude ještě doplňovat autorským čtením.

Kde tě ještě můžeme vidět v rodné **Ostravě**, když nepočítám zmiňovaný festival Hudební Žně v porubském Pokladu?

25. října pokřtíme nové EP s kapelou v Parníku.

URL | <https://www.ostravan.cz/85087/vladivojna-la-chia-chysta-nove-projekty-a-rika-materstvi-zasadne-zmenilo-muj-zivotni-styl/>

« zpět na začátek